Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2022*

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Προσέγγιση των νομοθεσιών – Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 – Παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′ – Παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές – Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων – Οδηγία 2000/36/ΕΚ – Παράρτημα Ι, μέρος Α, σημείο 2, στοιχείο γ′ – Προϊόντα κακάο και σοκολάτας – Κατάλογος των συστατικών τροφίμου προοριζόμενου για καταναλωτές σε κράτος μέλος»

Στην υπόθεση C-881/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο του Brno, Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Δεκεμβρίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

Tesco Stores ČR a.s.

κατά

Ministerstvo zemědělství,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, K. Λυκούργο, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, I. Jarukaitis, I. Ziemele και M. Ilešič (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Tesco Stores ČR a.s., εκπροσωπούμενη από τον L. Šrubař, advokát,

– το Ministerstvo zemědělství, εκπροσωπούμενο από τον R. Pokorný,

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláčil καθώς και από την J. Očková,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B. Hofstötter και P. Ondrůšek καθώς και από την B. Rous Demiri,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του παραρτήματος VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής (ΕΕ 2011, L 304, σ. 18), σε συνδυασμό με το παράρτημα I, μέρος Α, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2000/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2000, για τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ 2000, L 197, σ. 19).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Tesco Stores ČR a.s. (στο εξής: Tesco) και του Ministerstvo zemědělství (Υπουργείου Γεωργίας, Τσεχική Δημοκρατία) σχετικά με την επισήμανση προϊόντων που πωλεί η Tesco στην Τσεχική Δημοκρατία.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1169/2011

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 3, 4, 13, 17, 20, 22 και 26 του κανονισμού 1169/2011 αναφέρουν τα εξής:

«(1) Το άρθρο 169 [ΣΛΕΕ] προβλέπει ότι η [Ευρωπαϊκή] Ένωση πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με τα μέτρα που θεσπίζει σύμφωνα με το άρθρο 114 [ΣΛΕΕ].

[…]

(3) Προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των καταναλωτών και να εξασφαλισθεί το δικαίωμά τους για πληροφόρηση, θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι οι καταναλωτές είναι κατάλληλα ενημερωμένοι όσον αφορά τα τρόφιμα που καταναλώνουν. […]

(4) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων [(ΕΕ 2002, L 31, σ. 1)], είναι γενική αρχή της νομοθεσίας για τα τρόφιμα να παρέχεται βάση ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να επιλέγουν ενήμεροι τα τρόφιμα που καταναλώνουν και να εμποδίζονται οποιεσδήποτε άλλες πρακτικές που ενδέχεται να παραπλανήσουν τον καταναλωτή.

[…]

(13) Είναι αναγκαίο να θεσπισθούν κοινοί ορισμοί, αρχές, απαιτήσεις και διαδικασίες, έτσι ώστε να δημιουργηθούν ένα σαφές πλαίσιο και μια κοινή βάση για τη λήψη ενωσιακών και εθνικών μέτρων όσον αφορά τις πληροφορίες για τα τρόφιμα.

[…]

(17) Ο κύριος λόγος για τον οποίο απαιτείται η αναγραφή υποχρεωτικών πληροφοριών για τα τρόφιμα θα πρέπει να είναι η παροχή στους καταναλωτές της δυνατότητας να αναγνωρίζουν ένα τρόφιμο και να κάνουν κατάλληλη χρήση του, καθώς και να κάνουν επιλογές οι οποίες ανταποκρίνονται στις ατομικές διαιτητικές τους ανάγκες. […]

[…]

(20) Η νομοθεσία σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα θα πρέπει να απαγορεύει τη χρήση πληροφοριών που παραπλανούν τον καταναλωτή, ιδίως όσον αφορά τα χαρακτηριστικά, τα αποτελέσματα ή τις ιδιότητες του τροφίμου ή την απόδοση στα τρόφιμα θεραπευτικών ιδιοτήτων. […]

[…]

(22) Θα πρέπει να καταρτισθεί κατάλογος όλων των υποχρεωτικών πληροφοριών οι οποίες θα πρέπει καταρχήν να παρέχονται για όλα τα τρόφιμα που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή και τις μονάδες ομαδικής εστίασης. Στον κατάλογο αυτό θα πρέπει να διατηρηθούν οι πληροφορίες που απαιτούνται ήδη βάσει της ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας, δεδομένου ότι θεωρούνται, σε γενικές γραμμές, πολύτιμο κεκτημένο όσον αφορά την πληροφόρηση των καταναλωτών.

[…]

(26) Οι ετικέτες των τροφίμων θα πρέπει να είναι σαφείς και κατανοητές, ώστε να βοηθούν τους καταναλωτές που επιθυμούν να κάνουν περισσότερο ενήμεροι τις διατροφικές και διαιτητικές επιλογές τους. […]»

4 Το κεφάλαιο Ι του κανονισμού 1169/2011, με τίτλο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνει τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού.

5 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός αποτελεί τη βάση για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά τις πληροφορίες για τα τρόφιμα, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών αντίληψης των καταναλωτών και των αναγκών τους για πληροφόρηση και με παράλληλη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.»

6 Το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Ορισμοί», διευκρινίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

[…]

γ) “υποχρεωτικές πληροφορίες για τα τρόφιμα”: οι ενδείξεις οι οποίες απαιτείται να παρέχονται στον τελικό καταναλωτή βάσει διατάξεων της Ένωσης·

[…]

στ) “συστατικό”: οποιαδήποτε ουσία ή προϊόν, συμπεριλαμβανομένων των αρωματικών υλών, των προσθέτων τροφίμων και των ενζύμων τροφίμων, καθώς και οιοδήποτε στοιχείο ενός σύνθετου συστατικού, οι οποίες χρησιμοποιούνται στην παρασκευή ή επεξεργασία ενός τροφίμου και εξακολουθούν να υπάρχουν στο τελικό προϊόν, ακόμη και σε διαφοροποιημένη μορφή·

[…]

η) “σύνθετο συστατικό”: συστατικό που αποτελείται από περισσότερα του ενός συστατικά·

[…]

ιδ) “νόμιμη ονομασία”: η ονομασία ενός τροφίμου η οποία προβλέπεται στις ενωσιακές διατάξεις που εφαρμόζονται για το τρόφιμο αυτό ή, αν δεν υπάρχουν τέτοιες ενωσιακές διατάξεις, η ονομασία η οποία προβλέπεται στους νόμους και στις κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος στο οποίο το τρόφιμο πωλείται στον τελικό καταναλωτή ή σε μονάδες ομαδικής εστίασης·

[…]».

7 Στο κεφάλαιο ΙΙ του κανονισμού 1169/2011, το οποίο αφορά τις «Γενικές αρχές όσον αφορά τις πληροφορίες για τα τρόφιμα», το άρθρο 3, με τίτλο «Γενικοί στόχοι», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα επιδιώκεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και των συμφερόντων των καταναλωτών, αυτή αποτελεί δε τη βάση για να επιλέγουν οι τελικοί καταναλωτές ενήμεροι και να κάνουν ασφαλή χρήση των τροφίμων, με ιδιαίτερη έμφαση στους υγειονομικούς, οικονομικούς, περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και δεοντολογικούς παράγοντες.»

8 Το κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Γενικές απαιτήσεις σχετικά με τις πληροφορίες για τα τρόφιμα και ευθύνες των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων», περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού.

9 Κατά το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Βασική απαίτηση»:

«Τα τρόφιμα που προορίζονται για παράδοση στον τελικό καταναλωτή ή σε μονάδες ομαδικής εστίασης συνοδεύονται από πληροφορίες για τα τρόφιμα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

10 Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Θεμιτές πρακτικές σχετικά με τις πληροφορίες», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οι πληροφορίες για τα τρόφιμα δεν πρέπει να είναι παραπλανητικές, ιδίως:

α) ως προς τα χαρακτηριστικά του τροφίμου και ιδίως τη φύση, την ταυτότητα, τις ιδιότητες, τη σύνθεση, την ποσότητα, τη διατηρησιμότητα, τη χώρα καταγωγής ή τον τόπο προέλευσης, τη μέθοδο παρασκευής ή παραγωγής του·

[…]».

11 Στο τμήμα 1, με τίτλο «Περιεχόμενο και παρουσίαση», του κεφαλαίου IV του κανονισμού 1169/2011, με τίτλο «Υποχρεωτικές πληροφορίες για τα τρόφιμα», περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 9 και 15 του κανονισμού.

12 Το άρθρο 9 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Κατάλογος υποχρεωτικών ενδείξεων», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 35 και με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο, είναι υποχρεωτική η αναγραφή των ακόλουθων ενδείξεων:

α) η ονομασία του τροφίμου·

β) ο κατάλογος των συστατικών·

[…]».

13 Το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις», έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 3, οι υποχρεωτικές πληροφορίες για τα τρόφιμα αναγράφονται σε γλώσσα που είναι εύκολα κατανοητή από τους καταναλωτές των κρατών μελών στα οποία πωλείται το τρόφιμο.

2. Εντός της επικράτειάς τους, τα κράτη μέλη στα οποία πωλείται ένα τρόφιμο μπορούν να αποφασίσουν την αναγραφή των ενδείξεων σε μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.»

14 Στο ίδιο κεφάλαιο IV του ίδιου κανονισμού, και συγκεκριμένα στο τμήμα 2, με τίτλο «Λεπτομερείς διατάξεις για τις υποχρεωτικές ενδείξεις», περιλαμβάνεται το άρθρο 17 του κανονισμού, με τίτλο «Ονομασία του τροφίμου», το οποίο ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η ονομασία του τροφίμου είναι η νόμιμη ονομασία του. Αν δεν υπάρχει τέτοια ονομασία, η ονομασία του τροφίμου είναι η συνήθης ονομασία του ή, αν δεν υπάρχει συνήθης ονομασία ή αν η συνήθης ονομασία δεν χρησιμοποιείται, παρέχεται περιγραφική ονομασία του τροφίμου.»

15 Περιλαμβανόμενο στο ίδιο τμήμα 2 του κεφαλαίου IV του κανονισμού 1169/2011, το άρθρο του 18, με τίτλο «Κατάλογος των συστατικών», ορίζει στις παραγράφους του 1, 2 και 4 τα εξής:

«1. Του καταλόγου των συστατικών προηγείται κατάλληλος τίτλος ή ένδειξη που συνίσταται στη λέξη “συστατικά” ή περιέχει τη λέξη αυτή. Ο εν λόγω κατάλογος περιλαμβάνει όλα τα συστατικά του τροφίμου, κατά φθίνουσα σειρά περιεκτικότητας ως προς το βάρος, όπως καταγράφηκαν κατά τη στιγμή της χρησιμοποίησής τους στην παρασκευή του τροφίμου.

2. Τα συστατικά αναφέρονται με το ειδικό τους όνομα, εφόσον έχουν, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 17 και στο παράρτημα VI.

[…]

4. Οι τεχνικοί κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου […] καθορίζονται στο παράρτημα VII.»

16 Το παράρτημα VII του κανονισμού 1169/2011, με τίτλο «Αναγραφή και προσδιορισμός συστατικών», περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το μέρος Ε, με τίτλο «Προσδιορισμός σύνθετων συστατικών», το οποίο προβλέπει τα εξής:

«1. Ένα σύνθετο συστατικό μπορεί να αναγράφεται στον κατάλογο των συστατικών με την ονομασία του, εφόσον αυτή προβλέπεται από τη νομοθεσία ή έχει καθιερωθεί από τη χρήση, κατά φθίνουσα σειρά περιεκτικότητας και ακολουθούμενη αμέσως από απαρίθμηση των δικών του συστατικών.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 21, ο κατάλογος συστατικών για σύνθετα συστατικά δεν είναι υποχρεωτικός:
α) όταν η σύσταση του σύνθετου συστατικού ορίζεται στις τρέχουσες ενωσιακές διατάξεις και στον βαθμό που το σύνθετο συστατικό αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 2 % του τελικού προϊόντος. […]

[…]
γ) όταν το σύνθετο συστατικό είναι τρόφιμο για το οποίο δεν απαιτείται κατάλογος συστατικών από τις ενωσιακές διατάξεις.»

Η οδηγία 2000/36

17 Οι αιτιολογικές σκέψεις 7 και 8 της οδηγίας 2000/36 αναφέρουν τα εξής:

«(7) Για να εξασφαλιστεί η ενιαία φύση της εσωτερικής αγοράς, όλα τα προϊόντα σοκολάτας που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία πρέπει να μπορούν να διακινούνται εντός της [Ένωσης] με τις ονομασίες πώλησης που προβλέπονται στις διατάξεις του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας.

(8) Σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες επισήμανσης των τροφίμων που θεσπίζονται με την οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων [(ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33)], ιδίως η αναγραφή του καταλόγου των

συστατικών, σύμφωνα με το άρθρο 6 αυτής, είναι υποχρεωτική. Η παρούσα οδηγία καθιστά εφαρμόσιμη την οδηγία 79/112/ΕΟΚ στα προϊόντα κακάο και σοκολάτας προκειμένου οι καταναλωτές να ενημερώνονται σωστά.»

18 Το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2000/36 προβλέπει τα ακόλουθα:

«Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ εφαρμόζεται στα προϊόντα που ορίζονται στο παράρτημα Ι, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. Οι απαριθμούμενες στο παράρτημα Ι ονομασίες πώλησης χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τα προϊόντα που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα και πρέπει να χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την περιγραφή τους.

Ωστόσο, αυτές οι ονομασίες πώλησης μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται επιπροσθέτως και σύμφωνα με τις διατάξεις ή τις συνήθειες που ισχύουν στο κράτος μέλος, όπου το προϊόν πωλείται στον τελικό καταναλωτή, για την περιγραφή άλλων προϊόντων, τα οποία δεν δημιουργούν κίνδυνο σύγχυσης με τα προϊόντα που ορίζονται στο παράρτημα Ι.»

19 Το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/36 ορίζει τα εξής:

«Για τα προϊόντα που ορίζονται στο παράρτημα Ι, τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν εθνικές διατάξεις μη προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία.»

20 Το παράρτημα Ι της ως άνω οδηγίας, με τίτλο «Ονομασίες πώλησης, ορισμοί και χαρακτηριστικά των προϊόντων», περιέχει το μέρος Α, με τίτλο «Ορισμοί και ονομασίες πώλησης». Το σημείο 2, στοιχείο γ', που περιλαμβάνεται στο μέρος αυτό, ορίζει τα εξής:

«Σοκολάτα σε σκόνη

Εί[ν]αι το προϊόν που λαμβάνεται από μείγμα σκόνης κακάο και σακχάρων, το οποίο περιέχει τουλάχιστον 32 % σκόνη κακάο.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

21 Ο όμιλος Tesco, πολυεθνική αλυσίδα λιανικής πώλησης εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, εκμεταλλεύεται υπεραγορές, μεταξύ άλλων, στην Τσεχική Δημοκρατία. Η τσεχική θυγατρική της, Tesco Stores ČR, διέθετε στην αγορά ορισμένα τρόφιμα με το σήμα Monte στα καταστήματά της στην Τσεχική Δημοκρατία. Η επισήμανση των επίμαχων προϊόντων, ήτοι Monte επιδόρπιο γάλακτος σοκολάτας με φουντούκια 220 g, Monte επιδόρπιο γάλακτος σοκολάτας 100 g, και Monte drink σοκολατένιο ρόφημα γάλακτος με φουντούκια 200 ml, ανέφερε κατάλογο συστατικών μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η čokoládový prášek (σοκολατένια σκόνη) χωρίς να διευκρινίζεται περαιτέρω η σύνθεσή της.

22 Στις 27 Μαΐου 2016 το Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (κεντρικό εποπτικό όργανο της εθνικής αρχής αγροτοδιατροφικού ελέγχου, ελεγκτής στο Brno, Τσεχική Δημοκρατία) (στο εξής: SZPI) διέταξε την Tesco να αποσύρει από τις ευρισκόμενες στην Τσεχική Δημοκρατία εγκαταστάσεις της τα επίμαχα προϊόντα και της απαγόρευσε τη συνέχιση της εμπορίας τους. Στηρίχθηκε στο γεγονός ότι η επισήμανση των εν λόγω προϊόντων περιείχε την ένδειξη «čokoládový prášek» (σοκολατένια σκόνη) χωρίς να διευκρινίζει τα συστατικά της, κατά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 18,

παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 1169/2011. Επιπλέον, κατά την εν λόγω αρχή, από το παράρτημα I, μέρος A, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2000/36 προκύπτει ότι στην τσεχική γλώσσα πρέπει να χρησιμοποιείται ο όρος «čokoláda v prášku» (σοκολάτα σε σκόνη) και όχι ο όρος «čokoládový prášek» (σοκολατένια σκόνη).

23 Κατόπιν διοικητικής ένστασης που υπέβαλε η Tesco, το SZPI, με δύο χωριστές αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2016, ακύρωσε τα μέτρα που ελήφθησαν στις 27 Μαΐου 2016. Ως εκ τούτου, ακύρωσε, με την πρώτη απόφαση, τη διάταξη περί απαγόρευσης εμπορίας των επίμαχων προϊόντων και, με τη δεύτερη απόφαση, τη διάταξη περί απόσυρσης των προϊόντων αυτών από όλα τα ευρισκόμενα στην Τσεχική Δημοκρατία καταστήματα.

24 Εντούτοις, στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας επανεξέτασης, ο ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (κεντρικός ελεγκτής του κεντρικού εποπτικού οργάνου της εθνικής αρχής αγροτοδιατροφικού ελέγχου, Τσεχική Δημοκρατία), με δύο αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 2017, τροποποίησε τις αποφάσεις του SZPI της 6ης Ιουνίου 2016, απορρίπτοντας τη διοικητική ένσταση της Tesco.

25 Το Υπουργείο Γεωργίας, με δύο αποφάσεις της 21ης Απριλίου 2017, απέρριψε τη διοικητική προσφυγή που άσκησε η Tesco κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας επανεξέτασης.

26 Η Tesco άσκησε προσφυγή κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του Krajský soud v Brně (περιφερειακού δικαστηρίου του Brno, Τσεχική Δημοκρατία), υποστηρίζοντας ότι η εξαίρεση βάσει του παραρτήματος VII, μέρος E, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011 έχει εφαρμογή και επί της čokoládový prášek (σοκολατένιας σκόνης) δεδομένου ότι το περιεχόμενο του εν λόγω όρου είναι πανομοιότυπο με αυτό της čokoláda v prášku (σοκολάτας σε σκόνη). Το συμπέρασμα ότι κρίσιμη είναι μόνον η τσεχική απόδοση της οδηγίας 2000/36 είναι, κατά την Tesco, αντίθετο προς τις αρχές λειτουργίας του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι όλες οι γλωσσικές αποδόσεις μιας διάταξης του δικαίου της Ένωσης είναι εξίσου αυθεντικές.

27 Με απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2019, το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο του Brno) απέρριψε την ως άνω προσφυγή, κρίνοντας ότι η ονομασία που περιλαμβάνεται σε κάθε γλωσσική απόδοση του παραρτήματος I της οδηγίας 2000/36 είναι υποχρεωτική.

28 Η Tesco άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Nejvyšší správní soud (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Τσεχική Δημοκρατία). Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2019, το δικαστήριο αυτό αναίρεσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου.

29 Επιληφθέν εκ νέου της υπόθεσης, το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο του Brno) επισημαίνει ότι τόσο η οδηγία 2000/36 όσο και ο κανονισμός 1169/2011 αποσκοπούν στην προστασία των καταναλωτών. Κατά συνέπεια, είναι σημαντικό οι επιχειρηματίες να ακολουθούν, σε κάθε κράτος μέλος, την ονομασία όπως αυτή προβλέπεται από τον νομοθέτη της Ένωσης σε γλώσσα η οποία είναι εύκολα κατανοητή στο εν λόγω κράτος μέλος.

30 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, επιπλέον, ότι η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την άρση ενδεχόμενων αποκλίσεων μεταξύ διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων ρύθμισης της Ένωσης δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, δεν υφίσταται καμία απόκλιση μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων της οδηγίας 2000/36, παρά την ύπαρξη μιας ή περισσοτέρων ονομασιών για το ίδιο συστατικό ανάλογα με τις αντίστοιχες γλωσσικές αποδόσεις. Πρόκειται για αυτοτελείς

καταλόγους υποχρεωτικών ονομασιών στις αντίστοιχες επίσημες γλώσσες, οι οποίες είναι επιβεβλημένες για τα προϊόντα που προορίζονται για τους καταναλωτές του κράτους μέλους στο οποίο χρησιμοποιείται η οικεία επίσημη γλώσσα. Η απόφαση της 14ης Ιουνίου 2017, TofuTown.com (C-422/16, EU:C:2017:458), στην οποία στηρίχθηκε το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο), θα μπορούσε επίσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι αδύνατη η χρήση συνωνύμων ή μεταφράσεων υποχρεωτικών ονομασιών.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο του Brno) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν οι κανόνες που προκύπτουν από το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011 την έννοια ότι, στην περίπτωση τροφίμου προοριζόμενου για τον τελικό καταναλωτή στη Δημοκρατία της Τσεχίας, μπορεί ένα σύνθετο συστατικό μνημονευόμενο στο παράρτημα Ι, μέρος Α, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας [2000/36/ΕΚ] να απαριθμείται στα συστατικά του προϊόντος χωρίς περιγραφή της σύνθεσής του αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η ονομασία του εν λόγω σύνθετου συστατικού αντιστοιχεί επακριβώς στην τσεχική απόδοση του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2000/36/ΕΚ;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

32 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011 έχει την έννοια ότι ένας επιχειρηματίας, στο πλαίσιο της επισήμανσης προϊόντων διατιθέμενων στο εμπόριο εντός κράτους μέλους, απαλλάσσεται από την υποχρέωση να απαριθμήσει το σύνολο των συστατικών από τα οποία αποτελείται ένα σύνθετο συστατικό, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο η′, του κανονισμού, μόνον αν το σύνθετο αυτό συστατικό, το οποίο διαθέτει ονομασία πώλησης δυνάμει του παραρτήματος Ι, μέρος Α, της οδηγίας 2000/36, ορίζεται στον κατάλογο των συστατικών με τη συγκεκριμένη ονομασία πώλησης που χρησιμοποιείται στη γλωσσική απόδοση του οικείου κράτους μέλους.

33 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, το ως άνω ερώτημα υποβάλλεται στο πλαίσιο διαφοράς ανακύψασας επ' ευκαιρία της εκ μέρους της Tesco εμπορίας ορισμένων τροφίμων στην Τσεχική Δημοκρατία, στο μέτρο που η σοκολάτα σε σκόνη, η οποία χρησιμοποιείται για την παρασκευή των εν λόγω τροφίμων, δεν προσδιορίστηκε, στον κατάλογο των συστατικών των προϊόντων αυτών, με την ονομασία που περιέχει η τσεχική απόδοση του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2000/36 για τέτοιο σύνθετο συστατικό, ήτοι την ονομασία «čokoláda v prášku». Η Tesco αντικατέστησε την ονομασία αυτή με τη δική της τσεχική μετάφραση άλλων γλωσσικών αποδόσεων του παραρτήματος αυτού, όπως η γερμανική απόδοση «Schokoladenpulver» και η πολωνική απόδοση (που περιέχει τους όρους «proszek czekoladowy» καθώς και «czekolada w proszku»). Οι μεταφράσεις αυτές οδήγησαν στη χρήση του όρου «čokoládový prášek» (σοκολατένια σκόνη) για τον προσδιορισμό του σύνθετου αυτού συστατικού.

34 Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι η οδηγία 2000/36 έχει εναρμονίσει πλήρως τις ονομασίες πώλησης των προϊόντων κακάο και σοκολάτας που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου, προκειμένου να διασφαλίσει την ενότητα της εσωτερικής αγοράς. Κατά το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2000/36, οι ονομασίες πώλησης τις οποίες προβλέπει το παράρτημα Ι της οδηγίας είναι υποχρεωτικές και συγχρόνως επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται

μόνο για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα. Εξάλλου, δεδομένου ότι το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/36 απαγορεύει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικές διατάξεις που δεν προβλέπονται από την οδηγία σχετικά με τα προϊόντα που ορίζονται στο παράρτημά της I, η εν λόγω οδηγία πρέπει να θεωρηθεί ότι δημιούργησε ένα υποχρεωτικό και εξαντλητικό σύστημα των ονομασιών πώλησης (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-47/09, EU:C:2010:714, σκέψεις 29 και 36).

35 Δεύτερον, από το παράρτημα I, μέρος A, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2000/36, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 1, καθώς και την αιτιολογική σκέψη 7 της οδηγίας, προκύπτει ότι ένα προϊόν που αποτελείται από μείγμα σκόνης κακάο και σακχάρων και το οποίο περιέχει τουλάχιστον 32 % σκόνη κακάο πρέπει να χαρακτηρίζεται, για τους σκοπούς εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, ως «σοκολάτα σε σκόνη».

36 Επομένως, εφόσον υποτεθεί ότι το επίμαχο στην κύρια δίκη σύνθετο συστατικό πληροί τα κριτήρια για να χαρακτηριστεί ως «σοκολάτα σε σκόνη», κατά την έννοια του παραρτήματος I, μέρος A, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2000/36, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, το σύνθετο αυτό συστατικό πρέπει να ονομάζεται στο εμπόριο ως «σοκολάτα σε σκόνη».

37 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι η ονομασία «σοκολάτα σε σκόνη», η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, μέρος A, σημείο 2, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2000/36, συνιστά «νόμιμη ονομασία» προβλεπόμενη από τις διατάξεις της Ένωσης που εφαρμόζονται για το τρόφιμο αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο ιδ′, του κανονισμού 1169/2011. Η ονομασία αυτή πρέπει να χρησιμοποιείται στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης, σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 του ως άνω κανονισμού. Δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, η ονομασία αυτή πρέπει, επιπλέον, να αναγράφεται στο τρόφιμο σε γλώσσα εύκολα κατανοητή από τους καταναλωτές των κρατών μελών στα οποία πωλείται το συγκεκριμένο τρόφιμο.

38 Κατά δεύτερο λόγο, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1169/2011, ο κατάλογος των συστατικών που πρέπει να αναγράφεται στα τρόφιμα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα συστατικά του οικείου τροφίμου, κατά φθίνουσα σειρά περιεκτικότητας ως προς το βάρος, όπως καταγράφηκαν κατά τη στιγμή της χρησιμοποίησής τους στην παρασκευή του τροφίμου.

39 Πάντως, σύμφωνα με το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011, η απαρίθμηση των συστατικών που αποτελούν σύνθετο συστατικό μπορεί να παραλειφθεί όταν η σύσταση του σύνθετου συστατικού ορίζεται στις τρέχουσες ενωσιακές διατάξεις και στον βαθμό που το σύνθετο συστατικό αντιστοιχεί σε λιγότερο από το 2 % του τελικού προϊόντος.

40 Συναφώς, από τις σκέψεις 36 και 37 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι μια τέτοια παράλειψη των συστατικών που περιλαμβάνονται στη σύνθεση ενός σύνθετου συστατικού, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, επιτρέπεται μόνον εφόσον το σύνθετο αυτό συστατικό προσδιορίζεται με τη συγκεκριμένη ονομασία που του αποδίδει η νομοθεσία του δικαίου της Ένωσης και σε γλώσσα εύκολα κατανοητή από τους καταναλωτές του κράτους μέλους στο οποίο πωλείται το τρόφιμο. Επομένως, εν προκειμένω, για να τύχει της απαλλαγής που προβλέπει το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011, το σύνθετο συστατικό που αναγράφεται στην επισήμανση των τροφίμων τα οποία διατίθενται στο εμπόριο εντός της Τσεχικής Δημοκρατίας πρέπει να προσδιορίζεται με την ονομασία του στην τσεχική γλώσσα.

41 Κατά τρίτο λόγο, πρέπει να εξεταστεί αν η εξαίρεση που προβλέπεται στο παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011 μπορεί να εφαρμοστεί ακόμη και σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο επιχειρηματίας δεν χρησιμοποίησε την ονομασία του σύνθετου συστατικού όπως εμφανίζεται στην απόδοση του παραρτήματος I της οδηγίας 2000/36 στην τσεχική γλώσσα, αλλά αντικατέστησε την ονομασία αυτή με δική του τσεχική μετάφραση της ονομασίας του συστατικού αυτού, όπως αυτή εμφανίζεται σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις του οικείου παραρτήματος I.

42 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, καθόσον εισάγει παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο το σύνολο των συστατικών ενός τροφίμου πρέπει να μνημονεύεται στον κατάλογο των συστατικών του, το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1169/2011 πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

43 Δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι ο κανονισμός 1169/2011 αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 1, 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού, στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά τις πληροφορίες για τα τρόφιμα, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών στην αντίληψη των καταναλωτών (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2020, Groupe Lactalis, C-485/18, EU:C:2020:763, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Προς τούτο, σκοπός του κανονισμού 1169/2011 είναι να διασφαλίσει, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του κανονισμού, ότι η πληροφόρηση των καταναλωτών τούς παρέχει τη δυνατότητα να αποφασίζουν έχοντας πλήρη γνώση όλων των σχετικών στοιχείων (πρβλ. απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2019, Organisation juive européenne και Vignoble Psagot, C-363/18, EU:C:2019:954, σκέψη 53).

45 Ειδικότερα, από την αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 1169/2011 προκύπτει ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας των πληροφοριών σχετικά με τη σύνθεση των τροφίμων απορρέει από την ανάγκη «παροχή[ς] στους καταναλωτές της δυνατότητας να αναγνωρίζουν ένα τρόφιμο και να κάνουν κατάλληλη χρήση του, καθώς και να κάνουν επιλογές οι οποίες ανταποκρίνονται στις ατομικές διαιτητικές τους ανάγκες».

46 Ο σκοπός αυτός απαιτεί οι πληροφορίες για τα τρόφιμα να είναι σωστές, ουδέτερες και αντικειμενικές (πρβλ. αποφάσεις της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Breitsamer und Ulrich, C-113/15, EU:C:2016:718, σκέψη 69, και της 1ης Οκτωβρίου 2020, Groupe Lactalis, C-485/18, EU:C:2020:763, σκέψη 44). Ομοίως, οι πληροφορίες αυτές δεν πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως, ώστε να παραπλανούν τον καταναλωτή, ιδίως ως προς τη φύση, την ταυτότητα, τις ιδιότητες, τη σύνθεση, την ποσότητα, τη διατηρησιμότητα, την καταγωγή ή προέλευση, τον τρόπο παρασκευής ή λήψεως του τροφίμου αυτού (απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände, C-195/14, EU:C:2015:361, σκέψη 31).

47 Ο σκοπός αυτός θα διακυβευόταν σοβαρά αν οι επιχειρηματίες, όταν υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς την ονομασία πώλησης σύνθετου συστατικού την οποία επιβάλλει κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, μπορούσαν να μη χρησιμοποιήσουν την ονομασία του συστατικού αυτού, όπως αυτή εμφαίνεται στην κρίσιμη γλωσσική απόδοση της ρύθμισης αυτής, αλλά να μεταφράζουν ελεύθερα την ονομασία με την οποία καλείται το οικείο σύνθετο συστατικό σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της σχετικής ρύθμισης.

48 Πράγματι, όπως επισημαίνει, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 63 και 71 των προτάσεών του, τέτοιες ελεύθερες μεταφράσεις δεν παρέχουν στους καταναλωτές τη δυνατότητα να γνωρίζουν με βεβαιότητα τη σύσταση ενός τέτοιου σύνθετου συστατικού, μέσω απλής ανάγνωσης της οικείας ένδειξης στον κατάλογο των συστατικών του τροφίμου στο οποίο είναι ενσωματωμένο το σύνθετο συστατικό.

49 Εν προκειμένω, πρέπει να υπογραμμιστεί, ειδικότερα, ότι μόνον ο όρος «čokoláda v prášku» (σοκολάτα σε σκόνη) ορίζεται επακριβώς στο παράρτημα I, μέρος A, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/36. Αντιθέτως, η νομοθεσία της Ένωσης δεν προβλέπει ορισμό για τον όρο «čokoládový prášek» (σοκολατένια σκόνη).

50 Το γεγονός ότι, όπως υπογράμμισε η Tesco με τη γραπτή απάντησή της στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, το επίμαχο στην κύρια δίκη σύνθετο συστατικό περιέχει κακάο και σάκχαρα και ότι η περιεκτικότητά του σε κακάο ανέρχεται τουλάχιστον σε 32 %, καθώς και ότι, ως εκ τούτου, πληροί απολύτως τις απαιτήσεις του παραρτήματος I της οδηγίας 2000/36 για να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «σοκολάτα σε σκόνη», ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι, εν προκειμένω, μόνον η ονομασία του σύνθετου αυτού συστατικού, όπως αυτή αναγράφεται στην τσεχική γλωσσική απόδοση του παραρτήματος I της οδηγίας 2000/36, είναι ικανή να πληροί τις απαιτήσεις για κατάλληλη ενημέρωση των καταναλωτών.

51 Επιπλέον, η παροχή στους επιχειρηματίες της δυνατότητας να προσδιορίζουν ένα σύνθετο συστατικό, το οποίο διαθέτει συγκεκριμένη ονομασία πώλησης δυνάμει της οδηγίας 2000/36, μεταφράζοντας ελεύθερα την ονομασία αυτή όπως εμφανίζεται σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της ίδιας οδηγίας θα υπονόμευε την πλήρη εναρμόνιση των ονομασιών πώλησης στην οποία προβαίνει η εν λόγω οδηγία, κατά τα εκτιθέμενα στη σκέψη 34 της παρούσας απόφασης. Πράγματι, τούτο θα είχε ως συνέπεια να μπορεί ο κατάλογος συστατικών ενός τροφίμου να αναφέρει ένα σύνθετο συστατικό, απαριθμούμενο στο παράρτημα I της οδηγίας 2000/36, υπό ονομασία που δεν περιλαμβάνεται σε καμία από τις γλωσσικές αποδόσεις του παραρτήματος αυτού και, κατά συνέπεια, παρεκκλίνει από τη νόμιμη ονομασία την οποία επιβάλλει η οδηγία αυτή.

52 Πρέπει ακόμη να προστεθεί, συναφώς, ότι η συνεκτίμηση της αρχής της ισοδυναμίας μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων διάταξης του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παροχή στους επιχειρηματίες της δυνατότητας να μη συμμορφώνονται προς καμία από τις αποδόσεις αυτές. Ομοίως, η διαπίστωση στην οποία καταλήγει η σκέψη 47 της παρούσας απόφασης δεν θέτει εν αμφιβόλω την αρχή κατά την οποία, σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων διάταξης του δικαίου της Ένωσης, δεν πρέπει να προτιμάται κάποια από αυτές. Πράγματι, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 44 των προτάσεών του, το γεγονός και μόνον ότι οι διαφορετικές γλωσσικές αποδόσεις προβλέπουν διαφορετικές ονομασίες για το οικείο σύνθετο συστατικό, με ορισμένες από αυτές να χρησιμοποιούν μία μόνον ονομασία ενώ άλλες περισσότερες από μία, δεν μπορεί να σημαίνει ότι υπάρχει απόκλιση μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων.

53 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1169/2011 έχει την έννοια ότι ένας επιχειρηματίας, στο πλαίσιο της επισήμανσης προϊόντων διατιθέμενων στο εμπόριο εντός κράτους μέλους, απαλλάσσεται από την υποχρέωση να απαριθμήσει το σύνολο των συστατικών από τα οποία αποτελείται ένα σύνθετο συστατικό, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο η', του κανονισμού, μόνον αν το σύνθετο αυτό συστατικό, το οποίο διαθέτει ονομασία

πώλησης δυνάμει του παραρτήματος Ι, μέρος Α, της οδηγίας 2000/36, ορίζεται στον κατάλογο των συστατικών με τη συγκεκριμένη ονομασία πώλησης που χρησιμοποιείται στη γλωσσική απόδοση του οικείου κράτους μέλους.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το παράρτημα VII, μέρος Ε, σημείο 2, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής, έχει την έννοια ότι ένας επιχειρηματίας, στο πλαίσιο της επισήμανσης προϊόντων διατιθέμενων στο εμπόριο εντός κράτους μέλους, απαλλάσσεται από την υποχρέωση να απαριθμήσει το σύνολο των συστατικών από τα οποία αποτελείται ένα σύνθετο συστατικό, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο η′, του κανονισμού, μόνον αν το σύνθετο αυτό συστατικό, το οποίο διαθέτει ονομασία πώλησης δυνάμει του παραρτήματος Ι, μέρος Α, της οδηγίας 2000/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2000, για τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου, ορίζεται στον κατάλογο των συστατικών με τη συγκεκριμένη ονομασία πώλησης που χρησιμοποιείται στη γλωσσική απόδοση του οικείου κράτους μέλους.

(υπογραφές)